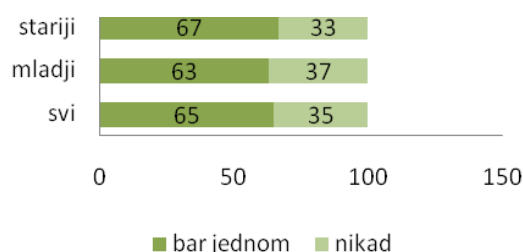

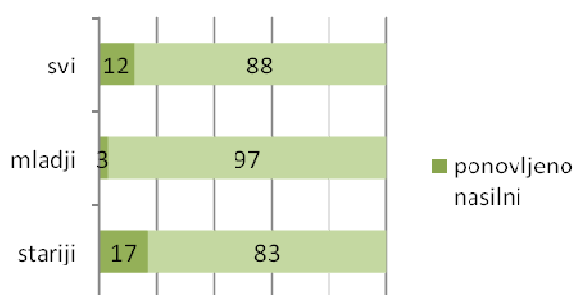
„Школа без насиља“

резултати истраживања

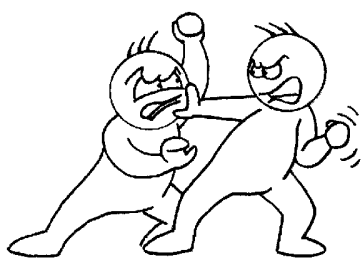
Насиље је било које понашање којим се друга особа намерно жели повредити, уплашити или осрамотити. Такво насиље може бити и физичко и вербално.

Изложеност насилним поступцима вршњака: **бар једном** у последња три месеца

Изложеност насилним поступцима вршњака: **више пута и свакодневно** у протекла три месеца

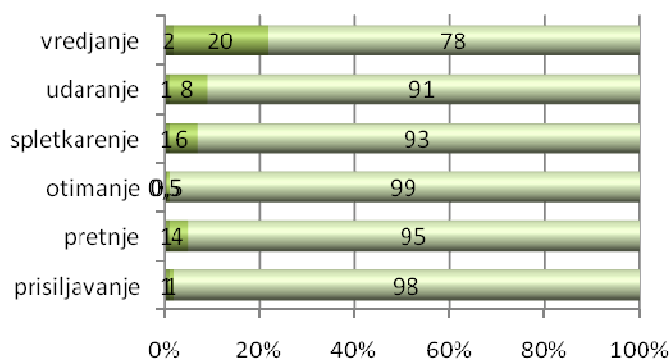
Две трећине ученика је бар једном у протекла три месеца било изложено насилном понашању вршњака.

Просечне вредности за школу „Борислав Пекић“ нешто су ниже од просека добијеног у другим испитаним школама.

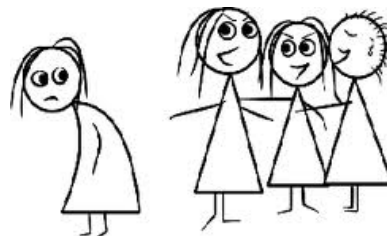
Према подацима, у школи „Борислав Пекић“ **старији ученици су насилнији од млађих.**

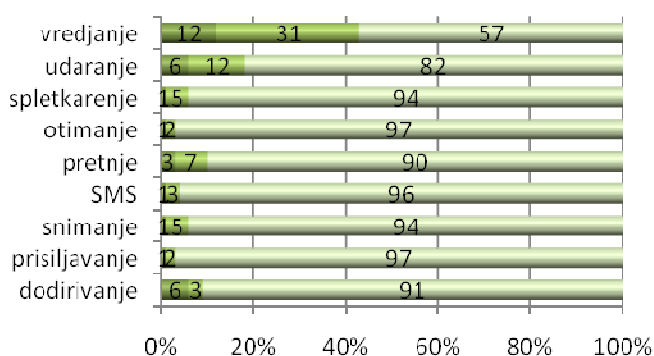
Облици насилног понашања које су починили млађи ученици у протекла три месеца

■ vise puta

Облици насилног понашања које су починили старији ученици у протекла три месеца

■ vise puta

Из података се види да је и у школи „Борислав Пекић“ (као и у свим школама које смо до сада испитали) **вербално насиље најчешћи облик вршњачког насиља.**

То није разлог да одахнемо јер вербално насиље није мање озбиљан облик насиља од физичког насиља.

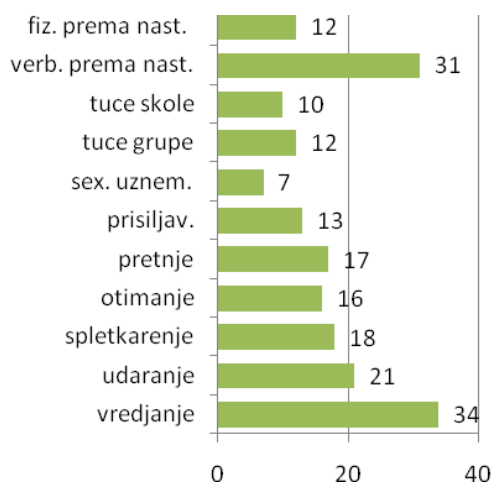
Ране које се могу направити речима једнако су дубоке као и ране које настају у тучи.

Штавише, велика учесталост вербалног насиља разлог је за озбиљну забринутост јер се та врста насилног понашања веома тешко искорењује.

Разлог за то су бројни негативни узорци којима су наша деца окружена. Комуникација одраслих је такође засићена вербалним насиљем.

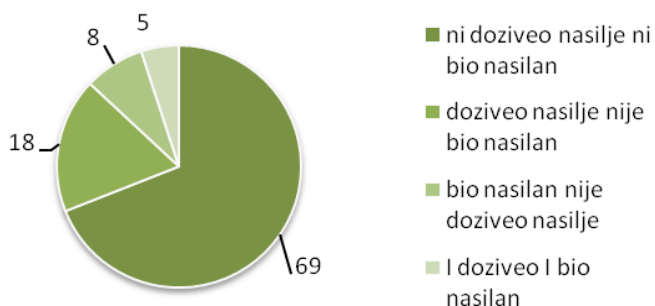

Мишљење одраслих о облицима насилног понашања ученика

Могли бисмо закључити, на основу ових података, да су деца из школе „Борислав Пекић“ прилично „отресита“.

Однос подношења и вршења насиља - сви ученици, виша пречка, последња три месеца

Добра вест је да је **већина ученика (69%) није доживело насиље нити било насилно**. Мањи број (5%) је у обе улоге (час жртва а час насилник). Такође, видљиво је да је број оних који су жртве насиља вишеструко већи од броја оних који су насилници (18% према 8%).

Подаци за школу „Борислав Пекић“ као и за већину других школа, показују да се **подела на жртве и насилнике не може направити по црно-белом моделу**. Насиље у неким случајевима изазива контра-напад и тако почиње ланац узајамног насиља. Неки ученици насиљем одговарају на угрожавање достојанства и личног интегритета зато што у свом репертоару немају друге начине реаговања, или не верују у делотворност другачијих техника. **Важан задатак програма Школа без насиља јесте да подржи ненасилне одговоре на насиље и да покаже делотворност таквих техника реаговања.**

Reakcije učenika na nasilno ponašanje vrsnjaka prema njima

		vazi za mene	ne vazi za mene	Total
z. izbegava nasilnika	N	207	454	661
	%	31.3%	68.7%	100.0%
zz. usluge nasilniku	N	128	536	664
	%	19.3%	80.7%	100.0%
e. odvraća nasilnika razgovorom i salama	N	113	551	664
	%	17.0%	83.0%	100.0%
dj. krije od drugih	N	219	445	664
	%	33.0%	67.0%	100.0%
d. vraća istom merom uz pomoć drugih	N	167	496	663
	%	25.2%	74.8%	100.0%
g. vraća istom merom	N	121	542	663
	%	18.3%	81.7%	100.0%
v. izdržava ponizenje	N	155	509	664
	%	23.3%	76.7%	100.0%
b. traži zaštitu vrsnjaka, ne uzvraća	N	23	640	663
	%	3.5%	96.5%	100.0%
a. traži zaštitu odraslih	N	428	236	664
	%	64.5%	35.5%	100.0%

odgovori starijih učenika

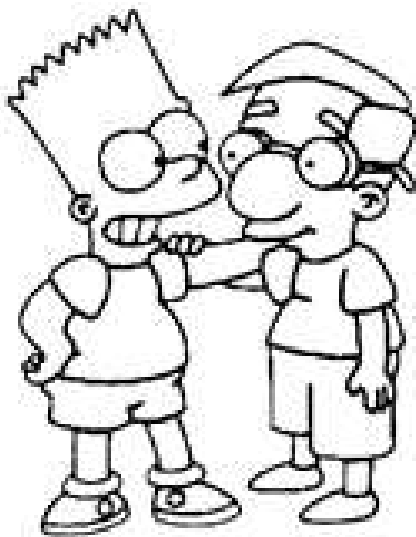

Tabela du: Reakcije učenika na fizičko maltretiranje drugog učenika

		vazi za mene	ne vazi za mene	Total
a. stiti borbom	N	150	503	653
	%	23.0%	77.0%	100.0%
b. stiti recima	N	323	332	655
	%	49.3%	50.7%	100.0%
v. pozove druge učenike da pomognu	N	262	393	655
	%	40.0%	60.0%	100.0%
g. pozove nekog odraslog da pomogne	N	260	395	655
	%	39.7%	60.3%	100.0%
d. pridruži se napadacima	N	24	631	655
	%	3.7%	96.3%	100.0%
dj. navija sa strane	N	44	611	655
	%	6.7%	93.3%	100.0%
e. ne tice ga se	N	125	530	655
	%	19.1%	80.9%	100.0%
zz. nista ne cini mada bi trebalo	N	231	424	655
	%	35.3%	64.7%	100.0%

odgovori starijih učenika

Подаци за школу „Борислав Пекић“ показују да се ученици који су жртве насиља углавном не осећају напуштено од вршњака. Дакле, међу ученицима има солидарности.

Корак који треба направити је да се помогне ученицима да конструктивно помажу, а не да репродукују круг насиља.

Ваља имати на уму и податак да (28%) 80 ученика опажа да готово никада нису добили помоћ од вршњака.

Задатак пројекта је да повећа саосећање деце са онима који су изложени насиљу и солидарност између ученика.

Још неки закључци анализе:

Боља сарадња школе и родитеља је мера коју већина одраслих види као обећавајућу (74% избора).

Јачање стручне помоћи у решавању насиља („веће ангажовање психолога и педагога“ и „развијање вештина ненасилне комуникације“).

Увести добру и занимљиву наставу и занимљиве ваннаставне активности као меру која има велику ефикасност у превенцији насилног понашања ученика. Усредсређивање пажње на учење и амбициозни академски стандарди школе у целини, активирање ученика, подстицање њихове радозналости, много добре „хране за мозак“, односно, откривање радости коју стварање и лични раст доноси - све су то веома ефикасне превентивне мере у борби против досаде, изгубљености, аномије и, консеквентно, и насиља.

Мера „принципијелније кажњавање насилника“ је репресивна мера и ваљало би одредити се за демократизацију односа између наставника и ученика, тј. унапредити сарадњу наставника и ученика јер се у истраживањима ова метода показала као једна од успешнијих мера у борби против насиља.

Срећна и задовољна деца расту у добре, племените људе!

Јун 2011.год.